

צבי יאיר: השחפים

השחפים –
עם בלי מולדת.
גע בים
נד פיבשט.

ארצו – גלים
מולדתו – חולות.

השחפים –
עם עצב, אלים.
לחוף ימים
ישכון במקהלות –
עדת אבלים מחרישים
ודבר אין ביניהם.
שחף שחף ויגונו,
שחף שחף ודומיתו.
כל הסערה אשר בנפשמ
הים, בלי הרף,
דובב בשבילם.
והם גומלים לו
במתת הדומיה,
אשר הוא
לא ידעה מעולם.

רק לעת רחוקה
תעקר ועקת נוד
מקירות לבם –
שועת כאב
אשר סערת הים
ידה קצרה מדובב.